

методу розривів за показниками достатності та рівня підготовки персоналу до планової роботи, повноти та своєчасності планування на певному рівні управління, повноти інформаційного забезпечення та використання корпоративних систем, рівня комплексності планів та імплементації їх у діяльність підприємства. До переліку заходів щодо вдосконалення системи планування пропонується включити : змінення організаційної структури підсистеми планування, перегляд методів та критеріїв результативності планування на певному рівні управління, вирішення проблем ресурсного забезпечення планування на торговельному підприємстві.

СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ КОНКУРЕНЦІЇ В ТОРГІВЛІ

Копаницький Є.А., гр. Е-29м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Р.М. Бугріменко
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Інтеграція України у міжнародні економічні зв'язки суттєво посилює роль конкуренції і об'єктивно сприяє формуванню інтенсивного конкурентного середовища. Конкурентне середовище в Україні розвивається повільно і фрагментарно, конкурентна боротьба суб'єктів ринку невиразна. Вітчизняні підприємства витісняються з традиційних секторів економіки зарубіжними суб'єктами, які завойовують сьогодні основні сегменти товарного ринку України.

Конкуренція – це економічне явище, що проявляється як процес управління та використання господарюючим суб'єктом своїх конкурентних переваг для досягнення поставлених цілей у боротьбі з конкурентами за задоволення потреб споживачів у рамках, встановлених законодавством.

Відповідно до організації цього процесу господарські суб'єкти стають конкурентоспроможними або втрачають свої позиції на ринку.

Конкурентоспроможність не є явищем спонтанним, вона проявляється за умов порівняння одного суб'єкта з іншим. Конкурентоспроможність торговельного підприємства можна визначати в процесі порівняння найсуттєвіших показників їх діяльності з аналогічними показниками інших підприємств. Поняття конкурентоспроможності торговельного підприємства містить у собі великий комплекс економічних характеристик, що визначають становище підприємства на галузевому ринку.

Конкурентоспроможність окремого торговельного підприємства на певному сегменті товарного чи регіонального ринку виступає як узагальнююча оцінка його переваг в порівнянні з іншими

підприємствами у питаннях формування ресурсного потенціалу, якості задоволення споживчого попиту та досягнутої, завдяки цьому, ефективності функціонування господарюючої ланки, які мають місце на момент чи протягом періоду оцінювання. Такі переваги прийнято називати конкурентними.

Процеси формування ринкових відносин і конкурентного середовища тісно взаємозалежні і взаємообумовлені. Їх взаємозв'язок виражається в системі забезпечення конкурентоспроможності торговельного підприємства.

МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Котова В.А., гр. Е-28ск

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **С.М. Шинкар**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Об'єктивна потреба регулювання підприємництва сьогодні в Україні зумовлена цілями економічної політики, спрямованої на досягнення сталого розвитку держави та її регіонів, забезпечення постійного зростання показників, що характеризують рівень добробуту та якість життя населення країни.

Варто зазначити, що державне регулювання процесу підприємництва є складовою економічної політики як центральних органів державного управління, так і регіональних та місцевих владних структур. Основна мета регуляторної політики – це забезпечення оптимального рівня втручання органів регіонального управління та місцевого самоврядування в діяльність суб'єктів підприємництва, вибір таких механізмів регулювання, які сприяли б як розвитку підприємницьких структур, так і економічному зростанню в державі.

Держава здійснює регулювання підприємницької діяльності через:

- законодавче забезпечення свободи конкуренції, захист споживачів від проявів недобросовісної конкуренції та монополізму в будь-яких сферах підприємницької діяльності;
- податкову та фінансово-кредитну політику, включаючи встановлення ставок податків і відсотків за державні кредити, податкові пільги, ціни та правила ціноутворення, валютного курсу, розміру економічних санкцій;